

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci v právnej veci žalobcov **1/ P. M.**, bývajúceho v M., **2/ M. M.**, bývajúcej v Č., **3/ M. M.**, bývajúceho v K., **4/ L. Ď.**, bývajúcej v T., **5/ A. M.**, bývajúceho v Č., **6/ J. R.**, bývajúceho v Č. a **7/ J. R.**, bývajúceho v Č., všetkých zastúpených JUDr. L. L., advokátom so sídlom v P., proti žalovaným: **1/ DOMA, a.s.**, so sídlom v Prešove, Petrovanská 34, IČO: 36 486 001, **2/ M. M.**, bývajúceho v K., **3/ Sweety, s.r.o.**, so sídlom v Prešove, Hlavná 57, IČO: 36 447 684, **4/ DELTA trade ZH s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, ul. Záhradnícka 46, IČO: 36 794 091, **5/ FROST a.s. Prešov**, sídlom v Prešove, Hlavná 57, IČO: 36 472 476, **6/ WERA, s.r.o. Prešov**, so sídlom v Prešove, 17. novembra 160, IČO: 36 450 481, **o určenie vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 28 C 241/2005, o dovolaní žalovaných 1/, 3/, a 5/ zastúpených JUDr. M. S., advokátom Advokátskej kancelárie O. so sídlom v K., proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, z 19. novembra 2012, sp.zn. 20 Co 227/2012, 20 Co 228/2012, 20 Co 229/2012 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaných 1/, 3/ a 5/ **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov uznesením zo 6. augusta 2012, č.k. 28 C 241/2005-591 zamietol návrh žalobcov na nariadenie predbežného opatrenia s tým, že o trovách konania na nariadenie predbežného opatrenia bude rozhodnuté v konaní vo veci samej. Mal za to, že obmedzenia žalovaných ohľadne prípadného prevodu v návrhu bližšie uvedených parciel a nevykonávanie iných právnych úkonov spojených s vlastníckym právom k nim, je vážnym zásahom do vlastníckeho práva žalovaných za stavu, keď sú títo v liste vlastníctva uvedení ako vlastníci. Poukázal na ustanovenie § 44a O.s.p. a § 159a O.s.p., pričom konštatoval, že primárnym účelom ustanovenia § 44a O.s.p. je preventívny charakter, ktorý možno do istej miery nachádzať aj v predbežných opatreniach. Ustanovenie § 159a O.s.p. v spojení s ustanovením

§ 44a O.s.p. rozširuje okruh materiálnej stránky súdneho rozhodnutia v rovine záväznosti aj vo vzťahu k tretím osobám. Z uvedeného vyvodil, že ak v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam prišlo k zápisu poznámky do katastra nehnuteľností v súlade s § 44a O.s.p. a zároveň k scudzovaciemu úkonu, ktorého sa dotýka návrh na vklad do katastra nehnuteľností, bude mať v prípade úspechu v spore tento právny úkon za následok jeho neplatnosť a správa katastra zapíše do katastra nehnuteľností stav, ktorý predchádzal vykonaniu právnej zmeny. Týmto mal za to, že je žalobcom poskytovaná dostatočná ochrana pred ďalšími scudzovacími úkonmi zo strany žalovaných a nie je teda potrebné ju zvyšovať nariadením predbežného opatrenia, ktoré by smerovalo k rovnakým právnym účinkom. Uloženie povinnosti predbežným opatrením vo vzťahu k tretím osobám pripúšťa zákon len za podmienky, že to možno od nich spravodlivo žiadať, to znamená, že účel predbežného opatrenia nemožno dosiahnuť iným spôsobom. Vzhľadom na tieto skutočnosti a zákonné ustanovenia dospel k záveru, že ani v tomto prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia vo vzťahu k tretím osobám, nakoľko účel, ktorý žalobcovia sledujú podaným návrhom na nariadenie predbežného opatrenia je možné dosiahnuť aj inak.

Okresný súd Prešov uznesením zo 6. augusta 2012, č.k. 28 C 21/2005-590 pripustil, aby do konania pristúpili ako žalovaný 5/ FROST a.s. Prešov, IČO: 36 472 476, so sídlom v Prešove, ul. Hlavná 57 a ako žalovaný 6/ WERA, s.r.o. Prešov, IČO: 36 450 481, so sídlom v Prešove, ul. 17. novembra 160 s poukazom na ustanovenie § 92 ods. 1 O.s.p.

Okresný súd Prešov uznesením z 8. augusta 2012 č.k. 28 C 241/2005-614 návrh žalovaných 1/ až 3/ na prerušenie konania podaný na Okresný súd Prešov 16. júla 2012 zamietol s odôvodnením, že sťažnosť žalovaných 1/ až 3/ na Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu podaná 9. júla 2012, nemá podstatný význam pre rozhodovanie súdu o určenie vlastníckeho práva žalobcov v tomto konaní, pretože žiadnym spôsobom neovplyvňuje žalobcami a žalovanými uvedený skutkový stav, nemá vplyv na hmotnoprávne posúdenie žaloby žalobcov, netýka sa všetkých účastníkov tohto konania a z procesného hľadiska nebráni súdu, aby o tejto žalobe mohol ďalej konať a rozhodnúť. Na tom by nič nezmenilo ani prípadné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva.

Krajský súd v Prešove uznesením z 19. novembra 2012, sp.zn. 20 Co 227/2012, 20 Co 228/2012, 20 Co 229/2012 **1/**zmenil uznesenie súdu prvého stupňa zo 6. augusta 2012, č.k. 28 C 241/2005-591 tak, že nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovaným nakladať v rozsahu zriaďovania záložného práva s nehnuteľnosťami parc. č. 603/6, parc.

č. 603/8, parc. č. 603/9, parc. č. 603/22, parc. č. 604, parc. č. 605, zapísanými na LV č. X., k.ú. H., parc. č. 603/43, parc. č. 618/4, zapísanými na LV č. X., k.ú. H., parc. č. 603/16, parc. č. 603/33, parc. č. 603/34, zapísanými na LV č. X., k.ú. H.

2/ V prevyšujúcej časti uznesenie súdu prvého stupňa zo 6. augusta 2012 č.k. 28 C 241/2005-591 zo 6. augusta 2012 uznesenie potvrdil. **3/** Uznesenie súdu prvého stupňa z 8. augusta 2012, č.k. 28 C 241/2005-614 potvrdil. **4/** Odvolanie žalovaných 1/ a 3/ proti uzneseniu súdu prvého stupňa zo 6. augusta 2012, č.k. 28 C 241/2005-590 odmietol. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 102 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. e), § 44a O.s.p. a § 159a O.s.p. Konštatoval, že pri nariadovaní samotného predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, a to z dôvodu, že nariadenie predbežného opatrenia má dočasný (predbežný charakter). Vyslovil, že nemali by byť žiadne pochybnosti, že žalovaní 1/ až 6/ sú zapísaní ako vlastníci na nehnuteľnostiach, ktorých určenia podielového spoluvlastníckeho práva sa žalobcovia 1/ až 7/ domáhajú. Z obsahu spisu i z podaného odvolania žalobcov 1/ až 7/ považoval za zrejmé, že žalobcovia 1/ až 7/ požiadali Správu katastra Prešov o zápis poznámky spochybňujúcej hodnovernosť údajov katastra, a to podaním predmetnej žaloby. Za tohto stavu sa stotožnil s odôvodnením súdu prvého stupňa, ktorý poukázal na ust. § 44a a § 159 a O.s.p. a v plnom rozsahu sa vo vzťahu k zamietnutiu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v časti o zákaz predaja alebo iného scudzenia naň v tejto časti odkázal. Nestotožnil sa však s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ak zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia aj vo vzťahu k zaťažovaniu predmetných nehnuteľností. Konštatoval, že z obsahu spisu a z výpisov z listov vlastníctva je zrejmé, že po začatí konania žalovaní predmetné nehnuteľnosti (niektoré z nich) zaťažili záložným právom, pričom došlo aj k výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby (čl. 369 a nasl.). Uviedol, že výkon záložného práva je okrem iného spojený so zmenou vlastníka zálohu, teda sa každopádne zásadným spôsobom vstúpi do prípadných práv účastníkov konania. V prípade úspechu žalobcov 1/ až 7/ vo veci samej sa rovnako zásadným spôsobom sťaží postavenie osôb, ktoré nehnuteľnosti v rámci výkonu záložného práva sledovali nehnuteľnosti nadobudnúť do svojho vlastníctva. Potenciálne negatívne následky výkonu záložného práva značne prevažujú následky spojené s dočasným zákazom uloženým žalovaným nakladať s nehnuteľnosťami uvedenými vo výroku uznesenia v rozsahu zriaďovania záložného práva k nehnuteľnostiam. V tomto smere poukázal na to, že predbežnému opatreniu v rozsahu žalobcami 1/ až 7/ opraveného odvolacieho petitu nebolo možné vyhovieť a nebolo možné nariadiť predbežné opatrenie zákazom v rozsahu zriaďovania záložného práva k všetkým žalobcami 1/ až 7/ navrhovaným nehnuteľnostiam z dôvodu, že uznesením č.k. 28C 241/2005-588 zo 6. augusta 2012 došlo k pripusteniu zmeny petitu. Z uvedeného dôvodu nariadil predbežné opatrenie len k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom žaloby, pričom konštatoval, že nebolo možné prihliadať na geometrický plán, ktorý nie je

zapísaný v katastri nehnuteľnosti. Vychádzal pritom v medziach žaloby (zmeneného žalobného petitu) z odvolacieho návrhu žalobcov 1/ až 7/ a stavu vyplývajúce z katastra nehnuteľností v čase nariadenia tohto predbežného opatrenia. Za tohto stavu zmenil napadnuté uznesenie č.k. 28 C 241/2005-591 tak, že nariadil toto predbežné opatrenie. Pokiaľ išlo o prerušenie konania, poukázal na ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. a konštatoval, že k prerušeniu konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. nepristúpi súd vtedy, ak ide o takú predbežnú otázku, ktorú si pre svoje rozhodnutie posúdiť môže. Súd je v takomto prípade oprávnený takúto otázku si pre účely sporu vyriešiť, môže však konanie tiež prerušiť. Uviedol, že podanie sťažnosti na Európsky súd pre ľudské práva v inej veci neumožňuje súdu vo veci nekonať. Prerušenie konania by z tohto dôvodu, stotožňujúc sa s odôvodnením súdu prvého stupňa, bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Odvolacie námietky považoval preto za neopodstatnené. Pokiaľ išlo o odvolanie, ktoré podali žalovaní 1/ a 3/ s poukazom v zmysle § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p., toto odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

Voči prvému výroku uznesenia odvolacieho súdu (ktorým odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a nariadil predbežné opatrenie) podali žalovaní 1/, 3/ a 5/ dovolanie. Namietali, že postupom odvolacieho súdu im bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f) O.s.p. tým, že odvolací súd v rámci odvolacieho konania vyzval žalobcov na odstránenie väd spočívajúcich v petite návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, i keď tieto vady označil zrejme ako „oprava zrejmych nesprávností“, čím fakticky rozhodoval o inom návrhu, ako o tom, o ktorom rozhodoval súd prvého stupňa. Uviedli, že pokiaľ by v rámci odvolacieho konania bolo prípustné dodatočne opravovať vady samotného petitu, bola by porušená zásada dvojinštatnčnosti súdneho konania, došlo by k zásahu do práv účastníkov konania, porušeniu ich procesnej rovnosti a Ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu. Ďalej uviedli, že odvolací súd nariadil predbežné opatrenie bez toho, aby bola zo strany žalobcov dostatočne osvedčená reálna obava z ohrozenia výkonu rozhodnutia. Tvrdil, že do dnešného dňa (t.j. do času podania dovolania na súde prvého stupňa 3. januára 2013, pozn. dovolacieho súdu), zo strany žalobcov nebolo preukázané a súd sa s tým vôbec nevysporiadal, akým spôsobom mohlo dôjsť k ohrozeniu výkonu práva žalobcov, pokiaľ zo strany záložných veriteľov došlo k výkonu záložného práva. Navrhli, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalobcovia 1/ až 7/ sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpení v súlade s ustanovením § 241 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1

O.s.p.), skúmal najskôr to, či dovolanie žalovaných 1/, 3/ a 5/ smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovolanie žalovaných 1/, 3/ a 5/, ktoré smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, je preto podľa § 239 ods. 3 O.s.p. neprípustné. Ich dovolanie by v dôsledku toho mohlo byť procesne prípustné len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú uvedené v § 237 O.s.p.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len naskúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolatelia namietali, že k odňatiu možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f) malo dôjsť tým, že odvolací súd v rámci odvolacieho konania vyzval žalobcov na odstránenie väd spočívajúcich v petite návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, i keď tieto vady označil zrejme ako „oprava zrejmych nesprávností“, čím fakticky rozhodoval o inom návrhu ako o tom, o ktorom rozhodoval súd prvého stupňa a tým, že nariadil predbežné opatrenie bez toho, aby bola zo strany žalobcov dostatočne osvedčená reálna obava z ohrozenia výkonu rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Predmetnému dôvodu dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. sú vlastné tri pojmové znaky: 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania.

Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

Konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha (§ 79 ods. 1 veta prvá a druhá O.s.p.). Sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, a ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať (§ 43 ods. 1 O.s.p.). Ak účastník v lehote podľa odseku 1 podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania. Ak bolo podanie doplnené alebo opravené v celom rozsahu v súlade s uznesením podľa odseku 1

najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže podľa § 210a rozhodnúť súd, ktorý ho vydal (§ 43 ods. 2 O.s.p.).

Nesprávnym podaním je pritom také podanie, ktoré síce má všetky náležitosti uvedené v zákone, avšak tieto náležitosti alebo niektoré z nich sú uvedené nepresne, neurčite alebo nezrozumiteľne. Podanie je nesprávne i vtedy, ak síce obsahuje presné, určité a zrozumiteľné údaje, avšak je medzi nimi zjavný logický rozpor (napr. vtedy, ak žalobný petit nevychádza z označených rozhodujúcich skutočností, ale z iných, v podaní neuvedených okolností, a nemožno preto vyvodit', na základe čoho má byť o žalobnom petite rozhodnuté a pod.). Súd je povinný vyzvať (z úradnej povinnosti) účastníka, ktorý urobil neúplné alebo nesprávne podanie, aby vady podania odstránil. Túto povinnosť súd plní vtedy, ak pre tento nedostatok podania nemožno v konaní pokračovať; to platí predovšetkým pri podaniach, ktorými sa začína konanie na súde v prvom stupni, odvolacie konanie alebo konanie pred dovolacím súdom. Záver o tom, či neúplnosť alebo nesprávnosť podania bráni súdu tomu, aby pokračoval v konaní, závisí na okolnostiach konkrétneho prípadu.

Skutočnosť, že súd prvého stupňa nepostupoval v zmysle § 43 ods. 2 O.s.p. a nevyzval žalobcov 1/ až 7/ na odstránenie väd podania za účelom presnejšej identifikáciu pozemkov, nemala za následok odňatie možnosti žalovaných konať pred súdom. Konanie o nariadenie predbežného opatrenia vykazuje oproti štandardnému civilnému konaniu určité osobitosti. Jednou z nich je, že pri nariaďovaní predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V dôsledku toho sa tu nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia. V kontexte zamietnutia návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, aj napriek nesprávnemu uvedeniu parcelných čísel pozemkov v návrhu na nariadenie predbežného, konkrétne pozemkov s parc. č. 603/104 a nie parc. č. 603/4 a parc. č. 618/4 a nie parc. č. 603/4, je z ostatných - určiteľných kritérií - čísla listu vlastníctva, katastrálneho územia, druhu pozemku a jeho výmery nepochybné, obmedzenia nakladania, s ktorými pozemkami sa žalobcovia v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia domáhali. Odvolací súd, aby jeho rozhodnutie bolo aj materiálne vykonateľné, nakoľko predbežné opatrenie nariaďoval, správne žalobcov 1/ až 7/ vyzýval na odstránenie väd podania o presnú identifikáciu pozemku, aj pokiaľ ide o ich parcelné čísla. Je preto nepochybné, že predmetom konania pred súdom prvého stupňa, ako aj odvolacieho súdu, vzhľadom na vyššie uvedené ostatné identifikačné znaky pozemkov, boli totožné pozemky a námietka dovolateľov je preto nedôvodná.

Ďalej dovolatelia v dovolaní namietajú, že odvolací súd nariadil predbežné opatrenie bez toho, aby bola zo strany žalobcov dostatočne osvedčená reálna obava z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia.

Pred nariadením predbežného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí však byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti), pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná.

Argumentáciou, že v danom prípade súdy nerozhodli správne, pokiaľ nezohľadnili, že boli splnené všetky predpoklady pre nariadenie navrhovaného predbežného opatrenia (§ 74 ods. 1 O.s.p.), dovolatelia z hľadiska obsahového namietajú, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Keďže právnym posúdením veci súd neznemožňuje účastníkovi realizáciu žiadneho jeho procesného práva, nie je nesprávne právne posúdenie veci procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a nezakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Nesprávne právne posúdenie je relevantný dovolací dôvod (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ktorý však možno úspešne uplatniť iba v procesne prípustnom dovolaní (o tento prípad ale v danej veci nešlo).

Pokiaľ uvedenou námietkou dovolatelia namietali aj nedostatok odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu, odvolací súd po preštudovaní spisu dospel k záveru, že táto námietka žalovaných 1/, 3/ a 5/ nie je dôvodná.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení

dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 167 ods. 2 O.s.p. ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESĽP. Judikatúra tohto súdu teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré uznesenie súdu prvého stupňa zmenil. Tento záver podporuje aj znenie § 76 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého, že ak súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a stotožňuje sa so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, súd to skonštatuje v odôvodnení a ďalšie dôvody nemusí uvádzať. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože odvolací súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalovaných 1/, 3/ a 5/ nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky

dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov dovolacieho konania bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí vo veci samej (§ 243b ods. 5 O.s.p. a § 145 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. septembra 2013

JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Dagmar Falbová

